

„Danas“, 17.08.2000.

Reagovanje Informativne službe Generalštaba VJ

Gospođa Kandić optužuje teško, unapred i bez dokaza

Gospodine Spasoviću,

U dvobroju Vašeg lista (12-13. avgusta o.g.) objavljen je intervju novinara Bojana Tončića sa gospođom Natašom Kandić, direktorom Fonda za humanitarno pravo, u kojem, po već viđenom i više puta oprobanom, ali neefikasnom modelu, napada i kritikuje državu preko Vojske. Iskoristivši sudski proces protiv novinara Miroslava Filipovića kao povod, gospođa Kandić se, zaklonjena pod velom borca, čak i lidera boraca za humanitarno pravo, ogrešila ne samo o pravo i humanizam, već i o istinu, idući na ruku upravo onima koji su činili zločine i još uvek nanose zlodela.

Koristeći slučaj Miroslava Filipovića kao povod, gospođa Kandić optužuje Vojsku i državu, obezvređuje jugoslovensko pravosuđe i zataškava zločine šiptarskih terorista i NATO zločinaca. Ako je, kako tvrdi gospođa Kandić, M. Filipović "iznosio istinu zbog svog moralnog odnosa prema stvarnosti", zašto ta "istina" nije na sudu dokazana? Umesto toga, gospođa Kandić "pojašnjava" njegov navodni moralni odnos prema stvarnosti neistinitim komentarima zbivanja na Kosovu i Metohiji, sa aspekta ratnih zločina, koje je navodno počinila Vojska Jugoslavije. Bez argumenata, razume se, baš kao i oni koji su iste razloge naveli (i navode) za brutalnu agresiju na našu zemlju.

Navodeći Haški tribunal kao jedinu instituciju nadležnu za utvrđivanje ratnih zločina na prostoru prethodne Jugoslavije i pripadnike Vojske Jugoslavije kao jedine počinioce, gospođa Kandić teško, unapred i bez dokaza optužuje samo i isključivo branioce, a amnestira nesumnjive teroriste i zločince. I ovim tvrdnjama staje na stranu onih koji su kršili a i danas krše brojne međunarodne pravne norme i konvencije, suprotstavljajući se, istovremeno, istinskim humanistima i mirotvorcima i sve ubedljivijem prodoru istine o posledicama delovanja terorista i NATO agresora.

Gospođa Kandić, kao borac za pravo i humanizam, propustila je da iznese i neke od nepobitnih dokaza i podataka, posebno one koji se odnose na civilne žrtve i razaranja privedenih i kulturnih objekata.

Pre svega činjenicu da je i sama agresija zločin, bez obzira na oblik, a oružana svakako i posebno. NATO je ubio hiljade ljudi, većinu civila. Prekršio je Povelju OUN, brojne međunarodne konvencije i međunarodno pravo, čak i odredbe Ugovora o formiranju Alijanse, kao i ustave većine zemalja-članica.

Tokom 78 dana oružane agresije NATO je, pored ostalog, izbacio oko 37.000 kasetnih bombi, od čega najviše na Kosovu, i koristio je i municiju sa osiromašenim uranijumom, inače zabranjenu međunarodnim konvencijama. Porušio je nekoliko hiljada stambenih objekata, preko 200 privrednih postrojenja, desetine škola, bolnica, javnih i kulturnih ustanova. Bombardovao je rafinerije nafte (19 puta), rezervoare nafte (96 puta), benzinske pumpe (14 puta) i druge energetske objekte, što je, osim velike materijalne štete, imalo i velike ekološke posledice. NATO je bombardovao vodoprivrede i elektroprivredna postrojenja, komunikacijske i saobraćajne objekte, železničke kompozicije i putničke autobuse.

Gospođa Kandić prećutala je brojne činjenice i podatke koji se odnose na zločine šiptarskih terorista, koji su, u periodu od 01. 01. 1998. godine do 02. 05. 1999. godine izvršili 2.733 terorističke akcije, od čega 1.078 na građane i civilne objekte i ubili 335 građana Kosova i Metohije, a u vremenu od 10. 06. 1999. godine do 07. 05. 2000. godine izvršili oko 5.000 terorističkih napada (4.792).

Od ruku šiptarskih terorista stradalo je 1.010 Srba i drugog nealbanskog življa, ranjeno 924, a kidnapovano 936 lica. U istom periodu, pored ostalog, uništeno je i spaljeno preko 50.000 domova Srba, Crnogoraca i Roma i srušeno, oskrnavljeno i oštećeno 85 manastira i crkava.

Nije gospođa Kandić pomenula da se VJ, umesnim komandovanjem, visokim moralom i racionalnim taktičkim postupcima, kao i veštım maskiranjem, uspešno suprostavila najjačoj vojnoj sili sveta. Bila je to njena ustavna obaveza, profesionalna dužnost i patriotski zadatak. Drugog izbora nije ni imala.

Sve to, ili bar to, mogla je reći gospođa Kandić. Optuživati branitelje, a zaboravljati, ili ne pominjati stvarne zločince i teroriste, dodatni je zločin. Prema čoveku i otadžbini. Prema pravu i humanosti. I mnogo čemu još. Za to neizbežan deo odgovornosti snose i oni koji to ne sprečavaju.

Informativna služba Generalštaba VJ